

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Michael Schwarz

Motpart: Stadt Bochum

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Verwaltungsgesicht Gelsenkirchen — Giltigheten av artikel 1.2 i rådets förordning (EG) nr 2252/2004 av den 13 december 2004 om standarder för säkerhetsdetaljer och biometriska kännetecken i pass och resehandlingar som utfärdas av medlemsstaterna (EUT L 385, s. 1) i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 444/2009 av den 28 maj 2009 (EUT L 142, s. 1, och rättelse i EUT L 188, s. 127), med avseende på artikel 8 i stadgan om grundläggande rättigheter och artikel 8 i konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna — Rätt för en person att få ett pass utan att hans biometriska uppgifter registreras

Domslut

Vid prövningen av den fråga som ställts har det inte framkommit någon omständighet som kan påverka giltigheten av artikel 1.2 i rådets förordning (EG) nr 2252/2004 av den 13 december 2004 om standarder för säkerhetsdetaljer och biometriska kännetecken i pass och resehandlingar som utfärdas av medlemsstaterna, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 444/2009 av den 6 maj 2009.

(¹) EUT C 273, 8.9.2012.

Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 17 oktober 2013 — Europeiska kommissionen mot Republiken Italien

(Mål C-344/12) (¹)

(Fördragsbrott — Statligt stöd — Stöd som Republiken Italien beviljat Alcoa Trasformazioni — Kommissionens beslut 2010/460/EG i vilket det slås fast att stödet är olagligt och att det ska återkrävas — Underlåtenhet att följa beslutet inom den föreskrivna fristen)

(2013/C 367/30)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: G. Conte et D. Grespan)

Svarande: Republiken Italien (ombud: G. Palmieri, assisté de C. Gerardis, avvocato dello Stato)

Saken

Fördragsbrott — Underlåtenhet att vidta nödvändiga åtgärder för att följa artiklarna 2, 3 och 4 i kommissionens beslut K(2009) 8112 av den 19 november 2009 om de statliga stöd C 38/A/04 (f.d. NN 58/04) och C 36/B/06 (f.d. NN 38/06) som Italien har

genomfört till förmån för Alcoa Trasformazioni och åsidosättande av artikel 288 FEUF.

Domslut

1. Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 2 och 3 i kommissionens beslut av den 19 november 2009 om de statliga stöd C 38/A/04 (f.d. NN 58/04) och C 36/B/06 (f.d. NN 38/06) som Italien har genomfört till förmån för Alcoa Trasformazioni, genom att inte inom den föreskrivna fristen ha vidtagit nödvändiga åtgärder för att från stöd-mottagaren återfå det stöd som förklarats vara olagligt och oförenligt med den gemensamma marknaden i artikel 1 i nämnda beslut.
2. Republiken Italien ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 287, av den 22.09.2012.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 17 oktober 2013 (begäran om förhandsavgörande från Bundesgerichtshof — Tyskland) — RLvS Verlagsgesellschaft mbH mot Stuttgarter Wochenblatt GmbH

(Mål C-391/12) (¹)

(Direktiv 2005/29/EG — Otillbörliga affärsmetoder — Personkrets som omfattas av tillämpningsområdet — Vilseledande underlåtenhet i samband med annonser i redaktionell form — Lagstiftning i en medlemsstat enligt vilken publicering mot ersättning enbart är tillåten om ordet annons ("Anzeige") anges — Fullständig harmonisering — Strängare åtgärder — Pressfrihet)

(2013/C 367/31)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesgerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: RLvS Verlagsgesellschaft mbH

Motpart: Stuttgarter Wochenblatt GmbH

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Bundesgerichtshof — Tolkning av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/29/EG av den 11 maj 2005 om otillbörliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenterna på den inre marknaden och om ändring av rådets direktiv 84/450/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG, 98/27/EG och 2002/65/EG samt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004 (EUT L 149, s. 22) och särskilt av artiklarna 3.5, 4 och 7.2 samt punkt 11 i bilaga I till direktivet — Vilseledande utelämnanden i reklamreportage — Lagstiftning i en medlemsstat som förbjuder publicering mot ersättning utan att ordet annons ("Anzeige") nämns

Domslut

Under sådana omständigheter som i det nationella målet kan Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/29/EG av den 11 maj 2005 om otillbörliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenterna på den inre marknaden och om ändring av rådets direktiv 84/450/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG, 98/27/EG och 2002/65/EG samt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004 (direktiv om otillbörliga affärsmetoder) inte görs gällande mot tidningsutgivare. Nämnade direktiv ska under dessa omständigheter tolkas så, att det inte utgör hinder för att tillämpa en nationell bestämmelse enligt vilken en tidningsutgivare är skyldig att förse allt material som publiceras mot ersättning i tidningen med en viss upplysning — i det här fallet ordet *annons* ("Anzeige") — såvida det inte av materialets uppställning och utformning rent allmänt framgår att det rör sig om en *annons*.

(¹) EUT C 343, 10.11.2012.

Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 24 oktober 2013 (begäran om förhandsavgörande från Inalta Curte de Casație și Justiție — Rumänien) — Agenția Națională de Administrare Fiscală mot SC Rafinăria Steaua Română SA

(Mål C-431/12) (¹)

(Beskattning — Mervärdesskatt — Återbetalning av överskjutande mervärdesskatt genom kvittning — Upphävande av beslut om kvittning — Skyldighet att betala dröjsmålsränta till den beskattningsbara personen)

(2013/C 367/32)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Inalta Curte de Casație și Justiție

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Agenția Națională de Administrare Fiscală

Motpart: SC Rafinăria Steaua Română SA

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Inalta Curte de Casație și Justiție — Tolkning av artikel 183 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EGT L 347, s. 1) — Återbetalning av överskjutande mervärdesskatt genom kvittning — Skyldighet för skattemyndigheterna att betala dröjsmålsränta för det fall att beslut om kvittning upphävs av domstol

Domslut

Artikel 183 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt ska tolkas så,

att den utgör hinder för att en beskattningsbar person som har ansökt om återbetalning av överskjutande ingående mervärdesskatt efter avdrag från den mervärdesskatt den beskattningsbara personen har att betala, inte — på för sent återbetalade belopp — från skattemyndigheten i en medlemsstat kan erhålla dröjsmålsränta avseende en period när administrativa rättsakter som innebar att återbetalning var utsluten gällde, vilka senare upphävdes genom ett domstolsavgörande.

(¹) EUT C 399, 22.12.2012

Domstolens dom (första avdelningen) av den 24 oktober 2013 (begäran om förhandsavgörande från Finanzgericht Hamburg — Tyskland) — Metropol Spielstätten Unternehmersgesellschaft (haftungsbeschränkt) mot Finanzamt Hamburg-Bergedorf

(Mål C-440/12) (¹)

(Beskattning — Mervärdesskatt — Hasardspel eller spel om pengar — Lagstiftning i en medlemsstat enligt vilken drift av spelautomater med begränsade vinstmöjligheter påförs såväl mervärdesskatt som en särskild avgift — Tillåtet — Beskattningsunderlag — Möjlighet för den beskattningsbara personen att övervältra mervärdesskatten)

(2013/C 367/33)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Finanzgericht Hamburg

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Metropol Spielstätten Unternehmersgesellschaft (haftungsbeschränkt)

Motpart: Finanzamt Hamburg-Bergedorf

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Finanzgericht Hamburg — Tolkningen av artiklarna 1.2 första meningen, 73, 135.1 i och 401 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, s. 1) — Beskattning av hasardspel och spel om pengar — Bestämmelser i en medlemsstat enligt vilka anordnandet av spel på spelautomater med begränsade vinstmöjligheter påförs såväl mervärdesskatt som en särskild avgift

Domslut

1. Artikel 401 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt, jämförd med artikel 135.1 i samma direktiv, ska tolkas så, att mervärdesskatt och en särskild nationell avgift på hasardspel får tas ut kumulativt om denna avgift inte kan karakteriseras som en omsättningsskatt.